VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2017. gada 21. septembrī*

Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Eiropas Savienības grafiska preču zīme "BASIC" – Agrāki valsts komercnosaukumi "basic" un "basic AG" – Relatīvs atteikuma pamats – Apzīmējuma, kas nav tikai vietēja mēroga, izmantošana komercdarbībā – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 4. punkts un 53. panta 1. punkta c) apakšpunkts

Lieta T-609/15

Repsol YPF, SA, Madride (Spānija), ko sākotnēji pārstāvēja *J.-B. Devaureix* un *L. Montoya Terán*, vēlāk – *J. Erdozain López*, advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroju (*EUIPO*), ko pārstāv *D. Hanf*, pārstāvis,

atbildētājs,

otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībniece, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā –

Basic AG Lebensmittelhandel, Minhene (Vācija), ko pārstāv *D. Altenburg* un *H. Bickel*, advokāti,

par prasību, kas celta par *EUIPO* Apelācijas pirmās padomes 2015. gada 11. augusta lēmumu (lieta R 2384/2013-1) attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *Basic Lebensmittelhandel* un *Repsol, SA*.

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs E. M. Kolinss [*A. M. Collins*] (referents), tiesneši R. Barentss [*R. Barents*] un J. Pasers [*J. Passer*],

sekretāre K. Lopesa Bankalari [*X. Lopez Bancalari*], administratore,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 29. oktobrī,

ņemot vērā *EUIPO* atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2016. gada 29. janvārī,

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2016. gada 4. februārī,

pēc 2017. gada 18. maija tiesas sēdes

* Tiesvedības valoda – angļu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 2007. gada 29. janvārī prasītāja – *Repsol YPF, SA* – Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojā (*EUIPO*) iesniedza Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz grozīto Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) (aizstāta ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.)).

2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir šāds grafisks apzīmējums un saistībā ar to reģistrācijai ir pieteikta zila, sarkana, oranža un balta krasa:



3 Pakalpojumi, attiecībā uz kuriem tika pieteikta preču zīmes reģistrācija, ietilpst tostarp 35. un 39. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un attiecībā uz katru no šīm klasēm atbilst šādam aprakstam:

– 35. klase: “tabakas, preses izdevumu, bateriju un rotaļlietu komerciāla mazumtirdzniecība”;

– 39. klase: “pārtikas pamatpreču, konditorejas izstrādājumu un saldumu konditorejas, saldējumu, iepriekš sagatavotas pārtikas, tabakas, preses izdevumu, bateriju un rotaļlietu izplatīšanas pakalpojumi”.

4 Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts 2007. gada 16. jūlija *Bulletin des marques communautaires* [*Kopienas Preču Zīmju Biļetenā*] Nr. 34/2007.

5 Reģistrācijas pieteiktā preču zīme tika reģistrēta 2009. gada 4. maijā ar numuru 5648159.

6 2011. gada 26. septembrī persona, kas iestājusies lietā, – *Basic AG Lebensmittelhandel* iesniedza pieteikumu daļēji atzīt apstrīdēto preču zīmi par spēkā neesošu attiecībā uz iepriekš 3. punktā minētajiem pakalpojumiem (turpmāk tekstā – “apstrīdētie pakalpojumi”), pamatodamās tostarp uz Regulas Nr. 207/2009 53. panta 1. punkta c) apakšpunktu, aplūkojot kopsakarā ar 8. panta 4. punkta b) apakšpunktu. Lai pamatotu savu pieteikumu, ciktāl tas bija balstīts uz šīm tiesību normām, persona, kas iestājusies lietā, ir norādījusi “firmas zīmes” 1994. gada 25. oktobra *Gesetz über den Schutz von Marken und sonstigen Kennzeichen* (Likums par preču zīmju un citu apzīmējumu aizsardzību, turpmāk tekstā – “*Markengesetz*”; *BGBl.* 1994 I, 3082. lpp., un *BGBl.* 1995 I, 156. lpp.) 5. panta izpratnē “basic” un “basic AG”, ko tā izmantojot komercdarbībā Vācijā un Austrijā, sniedzot šādus pakalpojumus: “pārtikas preču, saimniecības preču, bioloģisko preču un citu ikdienas patēriņa preču mazumtirdzniecība, ēdināšanas pakalpojumi”.

7 Savam 2011. gada 26. septembra pieteikumam par spēkā neesamības atzīšanu persona, kas iestājusies lietā, kā pierādījumus ir pievienojusi:

– trīs 2011. gada 25. jūlijā no savas interneta vietnes izdrukātus ekrānuzņēmumus, pirmais no kuriem ietver ar 2011. gada 1. jūliju datētu informāciju par sabiedrību un divi pārējie – ar 2010. gadu datētas kartes ar norādēm par tās lielveikalu atrašanās vietām Vācijā un Austrijā;

– vienu 2011. gada 25. jūlijā no savas interneta vietnes izdrukātu ekrānuzņēmumu, kas ietver ar 2010. gadu datētu informāciju par noteiktām "basic" precēm;

– savu gada ziņojumu par 2006. gadu;

– savu gada ziņojumu par 2004. gadu;

– savu gada ziņojumu par 2005. gadu;

– ar 2006. gada 21. aprīli datētu sabiedrības *Biogarten Handels GmbH* "basic AG" nosūtītu vēstuli, kurā ir izklāstītas prēmijas, kuras pirmā minētā ir piešķīrusi otrajai minētajai par apgrozījumu, ko tā 2006. gada pirmajā ceturksnī ir guvusi, pateicoties *Biogarten* preču pārdošanai;

– ar 2005. gada 13. decembri datētu *Biogarten* "basic AG" nosūtītu vēstuli, kurā ir izklāstītas prēmijas, ko pirmā minētā ir piešķīrusi otrajai minētajai par apgrozījumu, kuru tā no 2005. gada aprīļa līdz septembrim ir guvusi, pateicoties *Biogarten* preču pārdošanai;

– ar 1999. gada 15. aprīli datētu sūtījuma pavadlapu, ko sabiedrība *Nordlicht Naturkost Handels GmbH* attiecībā uz "basic AG" ir izdevusi "Bio-Supermarkt";

– ar 2001. gada 13. novembri datētu rēķinu, ko *Nordlicht Naturkost* attiecībā uz "basic AG" ir izdevusi "Bio-Supermarkt";

– ar 2006. gada 1. decembri datētu pārdevumu statistiku, kuru ir publicējusi *Herrmannsdorfer Landwerkstätten Glonn GmbH & Co. KG* – bioloģisko pārtikas preču piegādātājs – un kura tostarp attiecas uz "basic";

– ar 2011. gada 19. septembri datētu ar zvērestu apliecinātu paziņojumu, kuru ir sagatavojis personas, kas iestājusies lietā, tirdzniecības veicināšanas nodaļas darbinieks;

– tabulu, kurā norādīts apgrozījums, ko "basic", iespējams, ir guvis līdz 2009. gada jūlijam, līdz 2010. gada decembrim un līdz 2011. gada jūnijam;

– lielveikalu "basic" tirdzniecības brošūras, kas datētas ar 2003. gada jūniju, jūliju un decembri, 2004. gada janvāri, februāri, martu, aprīli, septembri un novembri, 2005. gada jūniju, oktobri un novembri un 2006. gada janvāri, februāri, aprīli, maiju un decembri;

– nedatētu tirdzniecības veicināšanas un reklāmas materiālu;

– diviem "basic AG" vadītājiem izsniegtu ar 2006. gada 21. septembri datētu diplomu "2006. gada uzņēmējs";

– ar 2003.–2006. gadu datētus preses izvilkumus;

– *Landgericht München I* (Minhenes I apgabaltiesa, Vācija) 2006. gada 9. septembra spriedumu.

8 Savā pieteikumā par spēkā neesamības atzīšanu persona, kas iestājusies lietā, ir arī citējusi *Markengesetz* 5. un 15. panta attiecīgos noteikumus, kā arī Vācijas tiesu nolēmumus, kurā šie noteikumi ir interpretēti.

9 Anulēšanas nodaļa ar 2013. gada 8. oktobra lēmumu apmierināja pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 53. panta 1. punkta c) apakšpunktu, lasot kopsakarā ar šīs regulas 8. panta 4. punktu, un atzina apstrīdēto preču zīmi par daļēji spēkā neesošu, tas ir, ciktāl tā tikusi reģistrēta attiecībā uz apstrīdētajiem pakalpojumiem.

10 2013. gada 2. decembrī prasītāja iesniedza *EUIPO* apelācijas sūdzību par Anulēšanas nodaļas lēmumu, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 58.–64. pantu. 2014. gada 7. februārī tā iesniedza rakstveida paziņojumu, kurā ir izklāstīts apelācijas sūdzības pamatojums.

11 Ar 2015. gada 11. augusta lēmumu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”) *EUIPO* Apelācijas pirmā padome apstiprināja Anulēšanas nodaļas lēmumu un noraidīja apelācijas sūdzību.

12 Apstrīdētajā lēmumā Apelācijas padome izskatīja Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punktā paredzētos nosacījumus tam, lai nereģistrēta preču zīme vai cits apzīmējums, ko izmanto komercdarbībā, ļautu tā īpašniekam panākt vēlāk reģistrētas preču zīmes atzīšanu par spēkā neesošu.

13 Šajā ziņā, pirmajām kārtām, Apelācijas padome apstiprināja Anulēšanas nodaļas konstatējumu, saskaņā ar kuru personas, kas iestājusies lietā, sniegtie un iepriekš 7. punktā aprakstītie pierādījumi liecina, ka Vācijas attiecīgās sabiedrības daļas, kuru veido gan vidusmēra patērētājs, gan arī profesionāļi pārtikas preču mazumtirdzniecības jomā, būtiska daļa uztver “basic” kā “komerciālu identificētāju” (apstrīdētā lēmuma 26. punkts).

14 Tātad, pirmkārt, saistībā ar apzīmējuma tvēruma ģeogrāfisko dimensiju Apelācijas padome norādīja, ka persona, kas iestājusies lietā, ir pierādījusi firmas zīmes (vai sabiedrības nosaukuma) “basic” plašu izmantošanu Vācijā (apstrīdētā lēmuma 27. un 30. punkts).

15 Otrkārt, saistībā ar apzīmējuma ekonomisko dimensiju Apelācijas padome konstatēja, ka sniegtie pierādījumi liecina, ka sabiedrības nosaukums “basic” ticis “nepārtraukti izmantots” laikā starp 1999. un 2011. gadu un tādējādi – šajā lietā nozīmīgajos datumos, tas ir, 2007. gada 29. janvārī un 2011. gada 26. septembrī (apstrīdētā lēmuma 24. un 32. punkts). Tā uzskatīja, ka personas, kas iestājusies lietā, ar šo apzīmējumu veiktajām darbībām ir bijusi ekonomiskā ietekme gan no galapatērētāja, gan arī no profesionāļu mazumtirdzniecības jomā viedokļa (apstrīdētā lēmuma 34. punkts). Tā tostarp norādīja, ka persona, kas iestājusies lietā, ir sniegusi pierādījumu ne vien vārda “basic” grafiskā varianta vai šī vārda savienojuma ar vārdu “aktiengesellschaft” vai saukļa “Bio für alle” izmantošanai, bet arī vārda “basic” biežai izmantošanai patstāvīgā veidā. Tā secināja, ka ir pierādīts, ka persona, kas iestājusies lietā, vārdu “basic” ir izmantojusi pašu par sevi kā “komerciālu norādi” un ka šo vārdu šādi ir uztvērusi attiecīgā sabiedrības daļa. Pēdējā minētā “[uztverot] arī apzīmējumu [“basic”] tā grafiskajā variantā un/vai variantā, kas ietver aprakstošo vārdu “aktiengesellschaft” (kas nozīmē sabiedrības juridisko formu), vai saukli “Bio für alle” (“Bio [preces] visiem”) kā sabiedrības apzīmējumu, ja šo apzīmējumu izmanto, piemēram, uz reklāmas prospektu vāka” (apstrīdētā lēmuma 38. punkts).

16 Otrām kārtām, Apelācijas padome uzskatīja, ka apzīmējums “basic”, kas veido “firmas zīmi” *Markengesetz* 5. panta 2. punkta izpratnē, atbilstoši *Markengesetz* 15. panta 1. un 2. punktam piešķir personai, kas iestājusies lietā, ekskluzīvās tiesības, kuras tai ļauj aizliegt vēlāka apzīmējuma izmantošanu, ja starp attiecīgajiem apzīmējumiem pastāv sajaukšanas iespēja (apstrīdētā lēmuma 49. punkts). Tā secināja, ka šajā lietā Vācijas attiecīgās sabiedrības daļas uztverē šāda iespēja pastāv un tas tā ir arī tad, *quod non*, ja minētā firmas zīme būtu uzskatāma par vāju (apstrīdētā lēmuma 50. punkts).

17 Lai nonāktu pie šī secinājuma, pirmkārt, Apelācijas padome uzskatīja, ka apstrīdētie pakalpojumi, kuri ietilpst 35. klasē, ir analoģiski personas, kas iestājusies lietā, “darbības jomai”. Pastāvot arī cieša saikne starp apstrīdētajiem pakalpojumiem, kas ietilpst 39. klasē, un pārtikas preču un saimniecības preču mazumtirdzniecības darbību, kuru veic persona, kas iestājusies lietā. Mazumtirdzniecības pakalpojumi un izplatīšanas pakalpojumi esot papildinoši (apstrīdētā lēmuma 41.–44. punkts).

18 Otrkārt, Apelācijas padome konstatēja, ka starp sabiedrības nosaukumu “basic” un apstrīdēto preču zīmi pastāv augsta līdzības pakāpe, jo tie abi ietver vienu un to pašu vārdu “basic”. Tā uzskatīja, ka šo konstatējumu nevar apstrīdēt nedz ar apstrīdētās preču zīmes dekoratīvajiem grafiskajiem elementiem, nedz arī ar prasītājas argumentiem, saskaņā ar kuriem šim vārdam nav atšķirtspējas. Saistībā ar šo pēdējo minēto aspektu tā atkārtoja, ka persona, kas iestājusies lietā, ir skaidri pierādījusi, ka firmas zīme “basic” ir tikusi izmantota, lai apzīmētu tās darbību Vācijas sabiedrībai, un ir bijusi piemērota, lai pildītu šo funkciju. Tā piebilda, ka vārds “basic” ir angļu valodas vārds, kurš Vācijas patērētājam attiecībā uz minēto darbību nav aprakstošs (apstrīdētā lēmuma 45.–48. punkts).

19 No visiem iepriekš apsvērumiem Apelācijas padome secināja, ka Anulēšanas nodaļa, pamatodamās uz Regulas Nr. 207/2009 53. panta 1. punkta c) apakšpunktu, aplūkojot kopsakarā ar šīs regulas 8. panta 4. punktu, ir pamatoti atzinusi apstrīdēto preču zīmi par spēkā neesošu attiecībā uz apstrīdētajiem pakalpojumiem, un ka tātad nav bijusi vajadzība izskatīt pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatus, kas balstīti uz minētās regulas 53. panta 1. punkta a) apakšpunktu (apstrīdētā lēmuma 51. punkts).

Lietas dalībnieku prasījumi

20 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt apstrīdēto lēmumu;

– piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

21 *EUIPO* un personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību;

– piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

22 Pirmā procesa organizatoriskā pasākuma ietvaros, kas ir noteikts saskaņā ar Reglamenta 89. pantu, Vispārējā tiesa aicināja *EUIPO* pirms tiesas sēdes rakstveidā atbildēt uz jautājumu. Otrā procesa organizatoriskā pasākuma ietvaros lietas dalībnieki tiesas sēdē tika aicināti atbildēt uz citu mutvārdu jautājumu. Šie lūgumi tika izpildīti.

Juridiskais pamatojums

Ievada apsvērumi

23 Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza trīs pamatus. Pirmā pamata ietvaros tā norāda, ka Apelācijas padome neesot pareizi novērtējusi personas, kas iestājusies lietā, sniegtos pierādījumus saistībā ar apzīmējumu “basic” un “basic AG” izmantošanu komercdarbībā Vācijā. Otrā pamata ietvaros tā uzskata, ka Apelācijas padome esot kļūdaini secinājusi, ka, piemērojot *Markengesetz* 15. panta 1. un 2. punktu, pastāv sajaukšanas iespēja. Trešā pamata ietvaros tā ir norādījusi LESD 36. panta pārkāpumu.

24 Saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 53. panta 1. punkta c) apakšpunktu, pamatojoties uz *EUIPO* iesniegtu pieteikumu, Eiropas Savienības preču zīmi atzīst par spēkā neesošu, ja pastāv šīs regulas 8. panta 4. punktā minētās agrākās tiesības un ir izpildīti šajā punktā paredzētie nosacījumi.

25 Saskaņā ar šīm tiesību normām komercdarbībā izmantota apzīmējuma, kas nav nereģistrēta preču zīme, īpašnieks drīkst prasīt atzīt Eiropas Savienības preču zīmi par spēkā neesošu, ja šis apzīmējums kumulatīvi atbilst četriem nosacījumiem: šim apzīmējumam ir jābūt izmantotam komercdarbībā; tā izmantošanas mērogam jābūt ne tikai vietējam; tiesībām uz šo apzīmējumu ir jābūt iegūtām saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā apzīmējums ticis izmantots pirms Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas; visbeidzot, šim apzīmējumam ir jāspēj piešķirt tā īpašniekam tiesības aizliegt jaunākas preču zīmes izmantošanu. Tātad, ja apzīmējums neatbilst kādam no šiem nosacījumiem, pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu, kurš balstīts uz komercdarbībā izmantota apzīmējuma, kas nav preču zīme, esamību Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punkta izpratnē, nevar apmierināt (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2009. gada 24. marts, *Moreira da Fonseca*/ITSB – *General Óptica* (“GENERAL OPTICA”), no T-318/06 līdz T-321/06, EU:T:2009:77, 32. un 47. punkts).

26 Pirmie divi nosacījumi, proti, tie, kuri ir saistīti ar norādīta apzīmējuma izmantošanu un mērogu, kas nevar būt tikai vietējs, izriet no paša Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punkta teksta un tātad ir interpretējami Eiropas Savienības tiesību gaismā. Regulā Nr. 207/2009 tika paredzēti vienotie standarti attiecībā uz apzīmējumu izmantošanu un mērogu, kuri atbilst principiem, kas ir šajā regulā paredzētās sistēmas pamatā (spriedums, 2009. gada 24. marts, “GENERAL OPTICA”, no T-318/06 līdz T-321/06, EU:T:2009:77, 33. punkts).

27 Savukārt no frāzes “ja atbilstoši [..] tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuri attiecas uz šo zīmi” izriet, ka pārējie divi nosacījumi, kas izklāstīti tālāk Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punkta a) un b) apakšpunktā, ir ar regulu paredzētie nosacījumi, kas atšķirībā no iepriekš minētajiem ir novērtējami atbilstoši kritērijiem, kuri noteikti tiesībās, kas reglamentē norādīto apzīmējumu. Šī norāde uz tiesībām, kas reglamentē pretstatīto apzīmējumu, ir pilnīgi pamatota, ņemot vērā, ka Regulā Nr. 207/2009 ir atzīta iespēja apzīmējumus, kas neietilpst Eiropas Savienības preču zīmes sistēmā, pretstatīt Eiropas Savienības preču zīmei. Līdz ar to tikai tiesības, kas reglamentē pretstatīto apzīmējumu, ļauj noteikt, vai šis apzīmējums ir agrāks par Eiropas Savienības preču zīmi un vai tas var būt pamats aizliegumam izmantot vēlāku preču zīmi (spriedums, 2009. gada 24. marts, “GENERAL OPTICA”, no T-318/06 līdz T-321/06, EU:T:2009:77, 34. punkts). Balstoties uz šo pamatu, pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējam ir jāpierāda, ka konkrētais apzīmējums ietilpst norādīto dalībvalsts tiesību piemērošanas jomā un ka tas dod tiesības aizliegt vēlākas preču zīmes izmantošanu. (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2011. gada 29. marts, *Anheuser-Busch/Budějovický Budvar*, C-96/09 P, EU:C:2011:189, 190. punkts, un 2015. gada 10. februāris, *Infocit*/ITSB – *DIN* (“DINKOOL”), T-85/14, nav publicēts, EU:T:2015:82, 63. punkts un tajā minētā judikatūra).

28 *Markengesetz* 5. pantā “Komerciālie apzīmējumi” (*geschäftliche Bezeichnungen*) ir noteikts:

“1. Kā komerciālie apzīmējumi tiek aizsargātas firmas zīmes un darbu nosaukumi.

2. Firmas zīmes ir apzīmējumi, kas komercdarbībā tiek izmantoti kā komercnosaukums, sabiedrības nosaukums vai īpašs komercdarbības vai uzņēmuma apzīmējums.

Īpašam komercdarbības apzīmējumam tiek pielīdzināti tādi komerciāli simboli un citi apzīmējumi, kas ir paredzēti, lai nošķirtu kādu komercdarbības veidu no citas komercdarbības, un attiecīgā sabiedrības daļa uzskata tos par komercdarbības simboliem.”

29 No lietas materiāliem izriet, ka agrākās tiesības, kas ir izvirzītas, lai pamatotu pieteikumu daļēji atzīt apstrīdēto preču zīmi par spēkā neesošu, ciktāl šis pieteikums ir balstīts uz Regulas Nr. 207/2009 53. panta 1. punkta c) apakšpunktu, lasot kopsakarā ar 8. panta 4. punkta b) apakšpunktu, ir firmas zīmes (*Unternehmenskennzeichen*) *Markengesetz* 5. panta izpratnē, kas šajā

gadījumā ir firmas zīmes “basic” un “basic AG”, kuras, kā norāda persona, kas iestājusies lietā, tā izmanto attiecībā uz šādiem pakalpojumiem: “pārtikas preču, saimniecības preču, bioloģisko preču un citu ikdienas patēriņa preču mazumtirdzniecība, ēdināšanas pakalpojumi”.

30 *Markengesetz* 15. pantā ir paredzēts:

“1. Komerciāla apzīmējuma aizsardzības iegūšana piešķir tā īpašniekam ekskluzīvas tiesības.

2. Trešajām personām ir aizliegts bez atļaujas izmantot komercdarbībā komerciālu apzīmējumu vai citu līdzīgu apzīmējumu veidā, kas var izraisīt sajaukšanu ar aizsargātu apzīmējumu.

[..]”

31 Šīs prasības pamatotība ir jāizvērtē šo apsvērumu kontekstā.

Par pirmo pamatu attiecībā uz to, ka Apelācijas padome neesot pareizi novērtējusi personas, kas iestājusies lietā, sniegtos pierādījumus saistībā ar apzīmējumu “basic” un “basic AG” izmantošanu komercdarbībā Vācijā

32 Pirmkārt, prasītāja norāda, ka no personas, kas iestājusies lietā, snigtajiem pierādījumiem juridiski pietiekami neizrietot, ka apzīmējumi “basic” un “basic AG” Vācijā tiktu izmantoti komercdarbībā mērogā, kas nav tikai vietējs gan no ekonomiskā, gan arī no ģeogrāfiskā viedokļa.

33 Vispirms, prasītāja, atsaucoties tostarp uz 2013. gada 23. oktobra spriedumu *Dimian*/ITSB – *Bayer Design Fritz Bayer* (“Baby Bambolina”) (T-581/11, nav publicēts, EU:T:2013:553), uzsver, ka personai, kas iestājusies lietā, esot jāpierāda, ka izvirzītie agrākie apzīmējumi ir izmantoti komercdarbībā “pastāvīgi un nepārtraukti” līdz pieteikuma atzīt apstrīdēto preču zīmi par spēkā neesošu iesniegšanas datumam, kas šajā gadījumā ir 2011. gada 26. septembris. Taču šajā lietā pierādījumi, kurus persona, kas iestājusies lietā, ir iesniegusi, lai pierādītu šādu izmantošanu, būtībā attiecoties tikai uz laikposmu no 2003. līdz 2006. gadam.

34 Turpinājumā prasītāja norāda, ka vairākumā šo pierādījumu neesot minēta nedz preču tirdzniecības vieta, nedz tās raksturs, nedz arī kāda cita vajadzīga informācija attiecībā uz izmantošanu komercdarbībā. Minētie pierādījumi paši par sevi nepierādot, ka agrākie apzīmējumi ir izmantoti saistībā ar apstrīdētajiem pakalpojumiem.

35 Prasītāja piebilst, ka Apelācijas padome pamatā esot balstījusies uz pašas personas, kas iestājusies lietā, sniegto un ar zvērestu apliecināto paziņojumu, kuram tātad varot būt tikai ierobežota nozīme.

36 Attiecībā uz dokumentiem, kuri ietver personas, kas iestājusies lietā, grafisko preču zīmju attēlus, tie nevarot pierādīt firmas zīmju “basic” un “basic AG” izmantošanu, jo tie esot saistīti nevis ar šīm preču zīmēm, bet ar “citām preču zīmēm, uz ko attiecas atšķirīgas reģistrācijas”.

37 Visbeidzot, prasītāja uzskata, ka apstrīdētā lēmuma 28. punktā minētais fakts, ka Vācijā 24 lielveikali tiekot pārvaldīti ar firmas zīmi “basic”, ņemot vērā šīs valsts platību, neliecinot par būtisku darbību šajā valstī.

38 Otrkārt, prasītāja norāda, ka persona, kas iestājusies lietā, neesot sniegusi nevienu pierādījumu, kurš ļautu pierādīt, ka konkrētajā sabiedrības daļā Vācijā “preču zīmes” “basic” vai “basic AG” būtu kļuvušas pietiekami atzītas (*Verkehrsgeltung*) *Markengesetz* izpratnē.

39 No savas puses, pirmkārt, *EUIPO* norāda, ka Apelācijas padome esot pamatoti uzskatījusi, ka persona, kas iestājusies lietā, ir pierādījusi, ka agrākā firmas zīme "basic", kas apzīmē sabiedrību, kura Vācijā sniedz pārtikas preču un saimniecības preču mazumtirdzniecības pakalpojumus, kā arī ātrās ēdināšanas pakalpojumus, ir izmantota komercdarbībā mērogā, kas nav tikai vietējs gan no ģeogrāfiskā, gan arī no ekonomiskā viedokļa.

40 Šajā ziņā *EUIPO* noraida prasītājas apgalvojumu, saskaņā ar kuru 24 lielveikalu pārvaldīšanu, ņemot vērā Vācijas platību, nevarot uzskatīt par būtisku darbību šajā valstī.

41 Turklāt *EUIPO* norāda, ka Apelācijas padome esot pamatoti uzskatījusi, ka persona, kas iestājusies lietā, ir sniegusi pierādījumu par agrākās firmas zīmes "basic" nepārtrauktu izmantošanu no 1999. līdz 2011. gadam un būtisku komerciālu izmantošanu Vācijā, lai apzīmētu lielveikalus, kuri sniedz pārtikas preču un saimniecības preču mazumtirdzniecības, kā arī ātrās ēdināšanas pakalpojumus.

42 Tiesas sēdē, atbildot uz rakstveida jautājumu, ko Vispārējā tiesa bija uzdevusi lietas dalībniekiem saistībā ar otro procesa organizatorisko pasākumu, *EUIPO* uzskatīja, ka no tiesību viedokļa neesot jāpierāda agrāka apzīmējuma pastāvīga izmantošana laikposmā starp diviem nozīmīgajiem datumiem, tas ir, Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas un pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniegšanas datumiem. Tas norādīja, ka, ja agrāko tiesību pastāvēšana uz pirmo un otro datumu ir pierādīta, pastāvot "sava ziņa prezumpcija", ko varot atspēkot, saskaņā ar kuru starp abiem datumiem šīs tiesības ir turpinājušas eksistēt.

43 *EUIPO* apstrīd prasītājas izteiktos argumentus. Vispirms, tas norāda, ka Apelācijas padome savus konstatējumus neesot pamatojusi galvenokārt ar personas, kas iestājusies lietā, sniegto un ar zvērestu apliecināto paziņojumu. Tas precizē, ka Apelācijas padome it īpaši esot parūpējusies par to, lai pārliecinātos, ka šajā paziņojumā iekļautā informācija ir apstiprināta ar objektīviem papildu pierādījumiem. Turpinājumā tas norāda, ka visi dokumenti, kas ir ņemti vēra, lai novērtētu agrākās firmas zīmes "basic" izmantošanu, pierādot apzīmējuma "basic" kā komerciālā apzīmējuma izmantošanu. Visbeidzot, tas apstiprina, ka prasītājas apgalvojums, ka sniegtajos pierādījumos neesot minēta nedz preču tirdzniecības vieta, nedz tās raksturs, nedz arī kāda cita vajadzīga informācija attiecībā uz izmantošanu komercdarbībā, neesot balstīts ne uz kādu faktisku pamatu un esot pārāk vispārējs un nenoteikts.

44 Otrkārt, *EUIPO* norāda, ka šajā lietā norādītās agrākās tiesības esot nevis nereģistrēta preču zīme *Markengesetz* 4. panta 2. punkta izpratnē, bet firmas zīme šī likuma 5. panta 2. punkta izpratnē.

45 Persona, kas iestājusies lietā, pēc būtības izvirza tos pašus argumentus kā tie, kurus ir norādījis *EUIPO*. Tomēr tiesas sēdē, pretēji pēdējā minētā aizstāvētajai nostājai, tā ir norādījusi, ka šajā lietā neesot jāpierāda, ka izvirzītās firmas zīmes vēl ir tikušas izmantotas pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniegšanas datumā. Tā uzskata, ka saskaņā ar piemērojamajām Vācijas tiesībām esot jāprezumē, ka šīs agrākās tiesības šajā datumā vēl ir pastāvējušas.

46 Ar savu pirmo pamatu prasītāja vēlas apstrīdēt divu pirmo iepriekš 25. punktā minēto nosacījumu, kuri – par ko turklāt nav strīda starp pusēm – ir jāinterpretē atbilstoši Savienības tiesībām, Apelācijas padomes veikto interpretāciju. Šajā ziņā vispirms ir jānorāda, ka pretēji personas, kas iestājusies lietā, tiesas sēdē norādītajam no Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punkta, uz kuru atsauce ir izdarīta šīs regulas 53. panta 1. punkta c) apakšpunktā, skaidri izriet, ka, lai pirmā no šīm tiesību normām varētu tikt likumīgi izvirzīta spēkā neesamības atzīšanas procesā atbilstoši otrajai no šīm tiesību normām, ir jāpierāda, ka agrāks nereģistrēts apzīmējums ir ticis izmantots.

47 Saistībā ar Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punkta piemērošanas pirmo nosacījumu ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru apzīmējumu izmanto komercdarbībā, ja izmantošana ir veikta komerciālas darbības kontekstā, kas vērsta uz ekonomiska labuma gūšanu, nevis privātajā sfērā (skat. spriedumu, 2016. gada 3. marts, *Ugly*/ITSB – *Group Lottuss* (“COYOTE UGLY”), T-778/14, nav publicēts, EU:T:2016:122, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).

48 Attiecībā uz šī nosacījuma vērtējumam nozīmīgo laikposmu no judikatūras izriet, ka pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējam ir jāpierāda, ka izvirzīta apzīmējuma izmantošana komercdarbībā ir notikusi pirms attiecīgas Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 29. marts, *Anheuser-Busch*/*Budějovický Budvar*, C-96/09 P, EU:C:2011:189, 164.–168. punkts). Turklāt no judikatūras izriet, ka pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniegšanas brīdī šim apzīmējumam vēl ir jātiek izmantotam (spriedums, 2013. gada 23. oktobris, “Baby Bambolina”, T-581/11, nav publicēts, EU:T:2013:553, 27. punkts). Citiem vārdiem sakot, ir jāpierāda, ka izvirzītais apzīmējums ir ticis izmantots ne vien Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datumā, bet arī pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniegšanas datumā, ievērojot, ka, ja šāds pierādījums ir sniegts, var likumīgi uzskatīt, ka minētais apzīmējums šajā pēdējā minētajā datumā ir “joprojām [..] izmantots” iepriekš minētās judikatūras izpratnē.

49 Tātad šajā lietā, kā izriet no apstrīdētā lēmuma (skat. 24. punktu, lasot kopsakarā ar 32. punktu), personai, kas iestājusies lietā, bija jāpierāda, ka agrākie apzīmējumi “basic” un “basic AG” tika izmantoti komercdarbībā 2007. gada 29. janvārī, kas ir apstrīdētās preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datums, kā arī 2011. gada 26. septembrī, kas ir pieteikuma par šīs preču zīmes spēkā neesamības atzīšanu iesniegšanas datums.

50 Turklāt ir jānorāda, kā izriet no apstrīdētā lēmuma (skat. it īpaši 26. punktu, kurā ir iekļauta atsauce uz 5. punktu) un kā *EUIPO* ir tieši apstiprinājis gan savā rakstveida atbildē uz jautājumu, ko Vispārējā tiesa tam bija uzdevusi pirmā procesa organizatoriskā pasākuma ietvaros, gan arī tiesas sēdē, ka Apelācijas padome savu vērtējumu attiecībā uz, tostarp, diviem pirmajiem iepriekš 25. punktā minētajiem nosacījumiem ir balstījusi tikai uz iepriekš 7. punktā minētajiem pierādījumiem, kurus persona, kas iestājusies lietā, ir pievienojusi savam 2011. gada 26. septembra pieteikumam par spēkā neesamības atzīšanu.

51 Ir jākonstatē, ka vairāki no šiem pierādījumiem juridiski pietiekami pierāda, ka apzīmējumus “basic” un “basic AG” persona, kas iestājusies lietā, izmantojusi Vācijā pirms apstrīdētās preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datuma, lai apzīmētu savi kā uzņēmumu, kurš sniedz pārtikas preču, saimniecības preču un citu ikdienas patēriņa preču mazumtirdzniecības pakalpojumus, kā arī ēdināšanas pakalpojumus, un kas tātad ir noticis komercdarbības, kura vērsta uz ekonomiska labuma gūšanu, kontekstā.

52 Lai gan prasītājas sabiedrības nosaukums ir *basic AG Lebensmittelhandel*, tomēr no minētajiem pierādījumiem izriet, ka komercdarbībā pirms 2007. gada 29. janvāra uz pēdējo minēto vispārīgi ir ticis norādīts ar apzīmējumiem “basic” vai “basic AG”, kur abreviatūra *AG* vienkārši ir uzskatāma par Vācijas akciju sabiedrības juridiskās formas *Aktiengesellschaft* saīsinājumu.

53 Tātad personas, kas iestājusies lietā, gada ziņojuma par 2006. gadu (skat. iepriekš 7. punkta trešo ievilkumu), kas bija paredzēts gan tās akcionāriem, gan arī plašai sabiedrībai, un lapā attiecībā uz “*basic* bioloģisko lielveikalu vēsturi” tostarp bija norādīts, ka tā ir nodibināta 1997. gadā un 1998. gadā tā atvēra Minhenē savu pirmo bioloģisko lielveikalu “basic”, kā arī 1999. gadā – savu pirmo bistro “basic”, kas piedāvā ēdināšanas pakalpojumus. No šī gada ziņojuma arī izriet, ka 2000. gadā Minhenē tika atvērts otrs lielveikals, kurā bija iekļauts bistro “basic” un “drugstore-bio” [bioloģisko saimniecības preču veikals], un ka persona, kas iestājusies lietā, vēlāk turpināja sava bioloģisko lielveikalu “basic” tīkla attīstību, kuru skaits 2006. gada beigās sasniedza 21 visā Vācijas teritorijā. Turklāt tika uzsvērts, ka “basic” tiek veltīts arvien vairāk uzmanības masu informācijas līdzekļos, jo 2006. gadā rakstveida presē

tam ir veltīti aptuveni 250 raksti. Šis gada ziņojums ietver daudzas citas norādes uz personu, kas iestājusies lietā, lietojot apzīmējumu “basic”, kā arī uz bioloģiskajiem lielveikaliem “basic”, kur katrs no tiem ir apzīmēts ar vārdu “basic”, kurš norādīts pirms tās Vācijas pilsētas nosaukuma, kurā tas atrodas (piemēram, “basic Augsburg City”, “basic Berlin-Steglitz” un “basic Bonn, im Gangolf”).

54 Līdzīgus konstatējumus kā iepriekš 53. punktā minētajie var izdarīt no personas, kas iestājusies lietā, gada ziņojumiem par 2004. un 2005. gadu (skat. iepriekš 7. punkta ceturto un piekto ievilkumu).

55 Attiecībā uz divām *Biogarten* vēstulēm, pirmā no kurām ir datēta ar 2006. gada 21. aprīli un otrā – ar 2005. gada 13. decembri (skat. iepriekš 7. punkta sesto un septīto ievilkumu), ir jānorāda, ka tās ir adresētas “basic AG” un pierāda, ka persona, kas iestājusies lietā, ir guvusi noteiktu apgrozījumu, ar šo apzīmējumu pārdodot *Biogarten* piegādātas bioloģiskās pārtikas preces. *Nordlicht Naturkost* sūtījuma pavadlapa un rēķins, kas ir datēti attiecīgi ar 1999. gada 15. aprīli un 2001. gada 13. novembri un attiecas uz cukurniedru cukura, augļu un graudaugu piegādi, arī ir adresēti “basic AG”, šoreiz norādot precizējošo piezīmi “bio lielveikals” (skat. iepriekš 7. punkta astoto un devīto ievilkumu).

56 Attiecībā uz pārdošanas statistiku, kas datēta ar 2006. gada 1. decembri un ko publicējis bioloģisko pārtikas preču piegādātājs *Herrmannsdorfer Landwerkstätten Glonn* (skat. iepriekš 7. punkta desmito ievilkumu), – tās nosaukums ir “408 *basic filiāļu statistika” un tā sniedz norādes par noteiktu pārtikas preču piegādes daudzumiem un pārdošanas cenām dažādos personas, kas iestājusies lietā, nodibinājumos, kuri ir apzīmēti ar vārdu “basic”, kam seko skaitlis no viena līdz sešpadsmit.

57 Turklāt no dažādām personas, kas iestājusies lietā, tirdzniecības brošūrām, kuras attiecas uz 2003.–2006. gadu (skat. iepriekš 7. punkta trīspadsmito ievilkumu), izriet, ka savā komerciālajā saziņā ar patērētājiem pēdējā minētā gandrīz vienmēr sevi ir prezentējusi, izmantojot apzīmējumu “basic”.

58 Turklāt diplomā “2006. gada uzņēmējs”, kurš diviem personas, kas iestājusies lietā, vadītājiem tika piešķirts 2006. gada 21. septembrī (skat. iepriekš 7. punkta piecpadsmito ievilkumu), viņi tika prezentēti kā tādi, kas ir piederīgi *basic AG*. Vēl ir jāpiebilst, ka daudzos preses izvilkumos, kuri attiecas uz 2003.–2006. gadu (skat. iepriekš 7. punkta sešpadsmito ievilkumu), uz personu, kas iestājusies lietā, vispārīgi tiek norādīts, izmantojot vārdus “basic” vai “basic AG”.

59 Visbeidzot, ir jānorāda, ka šie dažādie pierādījumi juridiski pietiekami apstiprina ar zvērestu apliecinātajā paziņojumā, kuru 2011. gada 19. septembrī ir sagatavojis personas, kas iestājusies lietā, tirdzniecības veicināšanas nodaļas darbinieks (skat. iepriekš 7. punkta vienpadsmito ievilkumu), iekļautās norādes, no kurām izriet, ka apstrīdētās preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datumā apzīmējumi “basic” un “basic AG” tika izmantoti komercdarbībā Vācijā.

60 Turpretim neviens no iepriekš 7. punktā norādītajiem pierādījumiem juridiski pietiekami nepierāda, ka persona, kas iestājusies lietā, minētos apzīmējumus vēl ir izmantojusi pieteikuma atzīt apstrīdēto preču zīmi par spēkā neesošu iesniegšanas datumā, tas ir, 2011. gada 26. septembrī, lai apzīmētu sevi kā uzņēmumu, kas sniedz pārtikas preču, saimniecības preču un citu ikdienas patēriņa preču mazumtirdzniecības pakalpojumus, kā arī ēdināšanas pakalpojumus.

61 Tātad ir jākonstatē, ka neviens no iepriekš 53.–58. punktā izskatītajiem pierādījumiem neattiecas uz laikposmu pēc 2006. gada, ne arī, vēl jo vairāk, uz 2011. gadu. Attiecībā uz 7. punkta četrpadsmitajā ievilkumā minēto tirdzniecības veicināšanas un reklāmas materiālu ir pietiekami atzīmēt, ka uz tā nav norādīts neviens datums.

62 Runājot par 2011. gada 19. septembra ar zvērestu apliecināto paziņojumu, no tā izriet, ka šis paziņojums ir vispirms vērsts uz to, lai apstiprinātu, ka persona, kas iestājusies lietā, ir izmantojusi apzīmējumu “basic” komercdarbībā pirms 2007. gada.

63 Ir taisnība, ka šis ar zvērestu apliecinātais paziņojums ietver arī dažas norādes, kas var tikt attiecinātas uz laikposmu pēc 2006. gada. Konkrētāk, tajā ir iekļauta tabula, kurā attiecībā uz katru gadu no 1998.–2010. gadam ir precizēts lielveikalu skaits, kurus persona, kas iestājusies lietā, ar apzīmējumu "basic" pārvalda Vācijā un Austrijā, kā arī tabula, kurā attiecībā uz katru gadu no 2001.–2010. gadam ir izklāstīts tās izdoto reklāmas izdevumu apmērs, kas attiecas uz to pašu apzīmējumu. Turklāt šim ar zvērestu apliecinātajam paziņojumam ir pievienotas personas, kas iestājusies lietā, iekšēji izstrādātas tabulas, kurās ir norādīts apgrozījums, kas, iespējams, ar [apzīmējumu] "basic" ir gūts līdz 2009. gada jūlijam, līdz 2010. gada decembrim un līdz 2011. gada jūnijam (skat. iepriekš 7. punkta divpadsmito ievilkumu).

64 Tomēr šī ar zvērestu apliecinātā paziņojuma avots ir persona, kura ar profesionālām attiecībām ir saistīta ar personu, kas iestājusies lietā. Tātad tam nevar būt tik ticams un uzticams raksturs kā paziņojumam, kas nāk no trešās personas vai personas, kura nav atkarīga no attiecīgās sabiedrības. Ar zvērestu apliecinātais paziņojums pats par sevi nav pietiekams un ir tikai netieša norāde, kas ir jāapstiprina ar citiem pierādījumiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 16. maijs, *Reber*/ITSB – *Klusmeier* ("Wolfgang Amadeus Mozart PREMIUM"), T-530/10, nav publicēts, EU:T:2013:250, 36. punkts). Attiecībā uz laikposmu pēc 2006. gada un it īpaši uz 2011. gadu šādi pierādījumi šai lietā pilnībā iztrūkst. Šajā ziņā ir jānorāda, ka *EUIPO* apgalvojums, kurš izdarīts, atsaucoties uz apstrīdētā lēmuma 33. punktu, un saskaņā ar kuru ar zvērestu apliecinātā paziņojuma norādes attiecībā uz apgrozījuma attīstību un reklāmas izdevumiem esot apstiprinātas ar personas, kas iestājusies lietā, gada ziņojumiem, kurus esot apliecinājuši ārējie auditori, ir kļūdains. Vienīgie gada ziņojumi, kurus persona, kas iestājusies lietā, ir iesniegusi sava 2011. gada 26. septembra pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pielikumā, attiecas uz 2004., 2005. un 2006. gadu, tas ir, uz laikposmu ilgu laiku pirms šī pēdējā minētā datuma.

65 Turklāt saistībā ar apzīmējumu "basic" un "basic AG" izmantošanu pieteikuma par apstrīdētās preču zīmes spēkā neesamības atzīšanu iesniegšanas datumā personas, kas iestājusies lietā, 2011. gada 25. jūlijā no tās interneta vietnes izdrukātie ekrānuzņēmumi (skat. iepriekš 7. punkta pirmo un otro ievilkumu) nav pietiekami vai pārliecinoši. Tātad, runājot par pirmo ekrānuzņēmumu, kurš ietver personas, kas iestājusies lietā, shematisko prezentāciju, no tā lielākais var secināt, ka 2011. gada 1. jūlijā pēdējā minētā sevi vēl apzīmēja ar "basic AG". Nākamie divi ekrānuzņēmumi, kuri attēlo kartes ar personas, kas iestājusies lietā, lielveikalu atrašanās vietām Vācijā un Austrijā, nekādi neparāda, ka pēdējie minētie tiktu ekspluatēti, izmantojot apzīmējumus "basic" vai "basic AG". Turklāt šīs kartes ir datētas ar 2010. gadu. Runājot par pēdējo ekrānuzņēmumu, ļoti ierobežotā informācija, kuru tas sniedz par preču ar apzīmējumu "basic" pārdošanu personas, kas iestājusies lietā, lielveikalos, arī ir datēta ar 2010. gadu.

66 Visbeidzot, nevar atbalstīt personas, kas iestājusies lietā, tiesas sēdē izteikto apgalvojumu, saskaņā ar kuru preses izvilkumi, kas minēti apstrīdētā lēmuma 29. punktā un kas ietver norādes uz apzīmējumu "basic", esot datēti tostarp ar laikposmu no 2006. līdz 2011. gadam. Šāds fakts ne vien nekādi neizriet no apstrīdētā lēmuma, bet, tieši pretēji, tas ir pretrunā apstrīdētā lēmuma 5. punktam, kurā ir tieši norādīts, ka minētie preses izvilkumi ir datēti ar laikposmu no 2003. līdz 2006. gadam. Divu pirmo iepriekš 25. punktā minēto nosacījumu vērtējumu Apelācijas padome ir balstījusi tikai uz minētajā 5. punktā norādītajiem un iepriekš 7. punktā iekļautajiem pierādījumiem (skat. iepriekš 50. punktu).

67 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem ir jāsecina, ka Apelācijas padome, balstoties vienīgi uz pierādījumiem, ar kuriem tā ir pamatojusi apstrīdēto lēmumu, nav varējusi secināt, ka nosacījums par izvirzīto apzīmējumu izmantošanu komercdarbībā ir izpildīts. Tā kā Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punktā paredzētie četri nosacījumi ir kumulatīvi, pirmais pamats ir jāatmierina.

68 No tā izriet, ka apstrīdētais lēmums ir jāatceļ un nav jāizvērtē pārējie divi prasības pamati.

Par tiesāšanās izdevumiem

69 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā *EUIPO* spriedums ir nelabvēlīgs, tam ir jāpiespriež atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus atbilstoši tās prasījumiem. Tā kā prasītāja nav prasījusi piespriest personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, pietiek nospriest, ka tā savus izdevums sedz pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta)

nosprież:

1) atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (*EUIPO*) Apelācijas pirmās padomes 2015. gada 11. augusta lēmumu lietā R 2384/2013-1;

2) *EUIPO* sedz savus, kā arī atlīdzina *Repsol YPF, SA* tiesāšanās izdevumus;

3) *Basic AG Lebensmittelhandel* sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Collins Barents Passer

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2017. gada 21. septembrī.

[Paraksti]